

הפרסומת:

• מרתון מסחרר...

יום חול סטנדרטי. השעה 10:35 בבוקר, סוף סוף עוזבים שלשת הילדים האחרונים את הבית בדרכם לחיידר... מה אפשר לעשות האיחורים לחיידר כבר הפכו לדבר שבשגרה... כמה כבר אפשר לדרוש מאבא... הוא מתנשם ומתנשף בכבדות, מתיישב לרגעים ספורים להירגע על הכסא הרעוע מהמרתון המסחרר שהחל בשעת בוקר מוקדמת, ושלא פסק לרגע עד לרגע זה, מנסה לעשות סדר בראש, מה עכשיו בתור, האם קודם יכין את ארוחת הצהרים העלובה, שכרגע הוא לא יודע בדיוק מה תהיה תכולתה, כי מלבד מספר תפוחי אדמה, אין בבית מאומה, או אולי עדיף שירוך קודם לדואר לרכוש קוד של מונה מת"מ, ב-50 ₪ שהצליח לקבל אתמול בהלוואה, (למי שאינו יודע - חברת החשמל הנהיגה שלקוחות שיש אתם הרבה בעיות בתשלום, לא מספקים להם חשמל מראש, ועל הלקוח לרכוש קוד של מת"מ [ר"ת: מונה תשלום מראש], והחשמל יתחדש לזרם עד שהסכום יאזל, וחוזר חלילה). עכשיו התור בדואר לא כ"כ ארוך, הוא מחכך בדעתו, ואז - כשיהיה חשמל בבית - יוכל ביני לביני גם להתחיל לכבס את ערימות הכביסה המזככות בסבלנות כמה ימים לחיבור החשמל, וגם אולי יספיק להעמיד את ארוחת הצהרים, עוד לפני שהילדים יחזרו מהחיידר...

אבל המזל לא כל כך האיר לו פנים, בדיוק כשהגיע לסניף הדואר הקרוב, הודיעה הפקידה שהמחשב קרס, ואי אפשר כרגע לבצע פעולות. הברירה היחידה שנותרה היא לרכוש מת"מ באמצעות כרטיס אשראי, אך כמובן שאלו הם מהמותרות שמיודענו אפילו לא חולם עליהם... כך נותרה הכביסה המשוועת לניקיון, מבווישת ו...מלוכלכת. בימים שאין בבית חשמל - והם לא מעטים - משתמש מיודענו לתאורה ב'לוקס' הפועל באמצעות גז.

• איפה אמא?

ואם תשאלו איפה אמא בכל התמונה? ובכן, אולי עדיף שלא נשאל, אמא נמצאת כרגע במיטתה, מכונסת בתוך עצמה, סובלת ממחלה נפשית ודיכאון עמוק וחריף, חיה על תרופות המכהות את חושיה, אך ממש לא משפרות את מצבה העגום, היא פשוט לא מתפקדת כלל, ה' ירח.

ובעלה הצדיק, אינו נוטש אותה, מזה 5 שנים שנטל על שכמו את כל עול הבית! את ה-כ-ל! גם אבא וגם אמא במשרה מלאה!!! וכך משעת בוקר מוקדמת ועד לשעת לילה מאוחרת, מתרוצץ אנה ואנה ללא הרף, מבשל (את מה שיש...), מכבס (כשיש חשמל...), מנקה, מלביש, מאכיל וכו', ואם נותר עוד מעט כוחות נפש, אז הוא גם מנסה לחייך. לדובב, לעודד את הילדים האומללים, שרואים את אמא במצב כל כך עגום וקשה.

הוא גם מנסה להביא פרנסה לבית, אבל זה לא כל כך הולך לו... אמנם יש לו ביד מקצוע מעולה - הנדסאות, שיכול להכניס לו בס"ד פרנסה בריווח גדול, ובעבר כשעסק בזה, הוא היה מאד מבוקש ומצליח, אלא שבמצב העכשווי בו נתון הבית, יש לו את האפשרות לעסוק בתחום זה "אחת לשישים או לשבעים שנה"... איך אמרנו, אבא ואמא במשרה מלאה! מהבוקר ועד הלילה, הוא עסוק למעלה ראש בניסיון נואש להדביק את קצב העבודה המסחרר בטיפול בבית וביושביו, בדקות המעטות בין מטלה למטלה, הוא רץ לחפש הלוואה נוספת, שכלל שעובר הזמן, נעשית "מלאכה" זו קשה יותר ויותר...

"שכחנו" לספר, שאחת מבנות הבית הגדולים הינה ילדה חולני, הזקוקה לטיפול אינטנסיבי סביב השעון, המקשה פי כמה את החיים שבין כה וכה אינם קלים כלל ועיקר בבית השבור והאומלל הזה, וכמובן הטיפול באמא שאף הוא נוגס נתח רציני משעות היממה ומסדר היום העמוס של האבא העייף והשבור.

• 'שגרת' הסייטים!

כך חולפים להם הימים, יום רודף יום, שבוע רודף שבוע, המצב לא משתנה לטובה, כי אם להיפך. כשהפרוטה לא מצויה בכיס, וכשהחובות הולכים וגדלים, הסיכוי שהבית הזה יחזור לשגרה, הולך ופוחת.

מחריד לחשוב, שכל פעם שנשמעת דפיקה בבית, ניגש אבא על בהונות רגליו בשקט בשקט, להציץ בחור מי שם, כי בדרך כלל, דפיקות אלו אינם מבשרות טוב, פעם זה בעל חנות המכולת, השופך עליו את כל חמתו על החובות הגדולים שהצטברו, וכבר חלפו מספר חודשים ועדיין לא שולם מאומה... ופעם זה בעל חוב אחר, שהחליט לשים קץ לסחבת בפירעון התשלום... או איזה פקיד מהעירייה המביא עמו מסמך מאיים, באם לא יסלק מיידית את חוב המים והארנונה...

• **הא כיצד?**

תמורת תשלום, ניתן למצוא מי שיכין אוכל בבית, מי שיטפל בכביסה ובניקיון, ואפילו מי שיעניק לילדים את התשומת לב שהם כל כך זקוקים להתפתחותם הגופנית והנפשית הבריאה, למרות שכמובן זה לא ישרים לעולם את מה שחסר מאבא ואמא. אך לשם כך צריך להוציא את האבא מהפעילות המטורפת סביב השעון בבית, וממעגל החובות אליו נקלע, הוא אינו יכול כרגע לצאת לעבודה ולהשאיר את כל הבית הפקר! ראשית כל, עליו לצאת ממעגל החובות הרודף אותו יום ולילה, לסיים את הסיוט הזה שאינו מניח לו רגע של מנוחה, לתת לו פסק זמן להשתקם ולחזור לשגרת חיים, ואז בעז"ה החי יישא את עצמו, ובהכנסה שבס"ד יביא הביתה יוכל גם לכלכל את הוצאות הבית, ואולי גם להקדיש מעט זמן לילדיו, הזקוקים לאבא מעודד ומחזק.

חז"ל לימדו אותנו כלל: "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים" - את היציאה ממעגל הלחץ הכבד הזה, את היציאה מהמערבולת חזרה לשיקום וחיי שגרה, הוא אינו מסוגל לעשות לבדו, כאן הוא צריך את עזרתנו.

כמה קשה לתאר את ההכנות בבית זה לקראת שבת המלכה... אם משהו היה עומד מן הצד ומסריט את מה שמתחולל שם ביום שישי, לא היה אחד מאתנו שלא היה מוריד דמעות...

• **האם ניתן לשנות את המצב?**

הדבר היחיד שיכול להוציא את הבית הזה ממעגל האומללות ההולך ומתהדק יהיה, באם נוכל לתת לאבא המוכשר והדינמי הזה, לצאת מהבית ולחזור לעסוק בפרנסתו. השאלה כיצד ניתן להוציא את הדבר אל הפועל. מי יטפל בילדים? מי ידאג לניקיון הבית? מי יחייך וילטף אותם? מי ישלח אותם בבוקר לחיידר? מי ידאג לקבל את פניהם כשהם שבים הביתה? מי יטפל בילד החולני? מי ידאג לצרכיה המיוחדים של האמא החולה? והשאלות עדיין לא תמו... זה נראה משימה כמעט בלתי אפשרית!

עסקנים עם ניסיון רב בתחומים אלו מבשרים לנו, שניתן גם ניתן לשנות את פני הדברים מן הקצה אל הקצה, הם מסבירים לנו שכל מה שצריך לדאוג כרגע הוא לכך, שהאבא יוכל לצאת מהמערבולת אליה נקלע, לחזור למשרתו, ותוך תקופה קצרה המצב ישתנה בעז"ה לבלי הכר.